

eina sak um sømdirnar og so gjalda vit tað, sum sorin-skrivarin saman við tveimum øðrum fakkfólkum koma til eftir at hava hoyrt báðar partar í málinum.

Kári á Rógvi vísir á sera óhepnar avleiðingar, ið standast av at snúgva sær undan føstu mannagongd-unum.

- Fyrst fekk almenningurin at vita, at stjórin sjálvur valdi at fara. Síðani fekk almenningurin at vita, at samstarvstrupulleikar vóru orsökkin og at ALS-stýrið hevði mist álitid á hann. Men grundgevingarnar eru ongantíð lýstar, og eftir hongur ein gruggut mynd av einum nú fyrrverandi stjóra, sum fekk ein posa av pengum við sær úr stjórstólinum. Harvið er endin tann ringast hugsandi fyri báðar partar. Fyri stovnin, sum møguliga hevur goldið ov nógv. Men eisini fyri stjóran, tí stjórar og aðrir topembætismenn liva av sínum góða navni og umdømi. At fáa nakrar mán-aðarlønir meira er ikki tað

vert fyri at missa umdømið. Hevur stjórin ikki gjørt nak-að, sum ger at hann skal burturvísast ella á annan hátt revsast, so hevur hann krav uppá virðiliga at verða uppsagdur.

- Hvussu long uppsagn-artíðin skal vera, hvørt hann skal frítstillast, hvør hoyring er neyðug, eru alt viðurskifti, sum krevja nærri innlit at meta um. Men tú kanst ikki gera bæði. Ikki bæði siga, hann fer og vit koyra hann. Bæði siga, hann var finur og hann nyttar onki. Grund-gevingin skal vera saklig, verulig, grundað á lóg, atlit og umstøður, sum skulu lýsast rætt í grundgevingini bæði yvirfyri viðkomandi og okkum øðrum, sigur Kári á Rógvi.

Eftir hansara tykki er aktuella málið enn eitt dømi um, at almenningurin fær eina rekonstrueraða søgu. Ein sannleika, ið so við og við verður lagaður til um-støðurnar.

- Tað er lætt at ímynda sær, at maðurin altíð kemur

at líða undir hesum, hann verður stemplaður sum maðurin, sum fekk eina rúgvu av pengum við sær úr ALS. Men her hevur eingin instansur lýst og mett um málið, soleiðis at vit aftaná kunnu siga, at soleiðis hekk hatta málið saman. Ístaðin verða gitingarnar hangandi í luftini, og skipanin líðir undir hesum, sigur Kári á Rógvi.

Dømi eftir dømi

Men ALS-málið er bara eitt av fleiri málum um almennar stjórar, ið verða koyrdir frá á henda hátt, uttan neyvar grundgevingar, men við eini fráfaringsløn.

- Vit hava dømi eftir dømi um almennar stjórar, ið verða koyrdir frá uttan at almenningurin fær innlit í grund-gevingarnar fyri avgerðini, sigur Kári á Rógvi og nevnið sjúkráhusstjóran og stjóran á Landsverki sum dømi.

- Í báðum førum var tað tí at ein landsstýrismaður segði seg hava mist álitid á stjóran, og síðani hendi sum so ikki meira. Almenningurin

hevur rætt til at vita neyvt, hví ein almennur stjóri ikki longur skal vera stjóri, og hvat tað hevur við sær, til dømis hvørjar skyldur liggja á almennum stjórum í sam-band við at halda játtan.

Kári á Rógvi vísir á, at álit sum grundgeving er eisini sera subjektivt. Betri er sum oftast at staðfesta ítøkilig brot á skyldur ella ítøkiliga orsök til, at samstarvið ikki riggar. Sakligt er ikki at leingja uppsagnartíðina fyri at sleppa undan at siga sum er ella at sleppa undan mannagongdum.

Í kjalarvørrinum á ALS-málinum spyr Kári á Rógvi, hvat tað almenna ætlar at gera fyri at fáa fyrisingina at fylgja grundtankanum í fyrisingarlógini um at allar avgerðir skulu grundgevast.

-Vit mugu duga formliga fyrising. Annars koma vit framhaldandi at siggja dømi eftir dømi um avgerðir, ið verða tiknar, men har grund-gevingarnar eru krógvaðar í roykslørum av ymsum slag, sigur Kári á Rógvi.

Fakta

Fyrisingarlógin, løgtingslóg nr. 132 frá 10. juni 1993

§ 23. Ein grundgeving fyri eini avgerð, skal hava eina tilvísing til tær rættarreglur, sum avgerðin er grundað á. Í tann mun, avgerðin eftir hesum reglum hvílir á eini fyrisingarlógari meting, skal grundgevingin eisini tilskila tey høvuðsfyrilit, ið hava verið avgerandi fyri útanningina av metingini.

Stk. 2. Grundgevingin skal eisini um neyðugt hava eina stutta frágreiðing viðvíkjandi teimum veruligu umstøðunum, sum hava havt stóran týdning fyri avgerðina.

Stk. 3. Grundgevingin kann verða avmarkað í tann mun áhugi partanna í at kunna nýta kunnleika til hesa til røkjan av sínum tørvi má metast at eiga at víkja fyri avgerandi umhugsni fyri honum sjálvum ella øðrum privatum ella almennum áhugamálum, jfr § 15.

Í aktuella málinum um ALS skuldi grundgevingin víst á rættarreglur, høvuðsatlit og umstøður, sum tilsamans gjørdur, at samstarvið mátti enda og til hvørjar treytir.